

Homeless Experience - Motivatie

Ik ben geen zwerver. Ik krijg thuis liefde in een warm bed. Soms ben ik alleen, maar zo voel ik mij nooit. Ik heb geld, heb een huis en doe werk wat ik leuk vind. Ik hou van mijn ouders en zij houden van mij, we vinden elkaar belangrijk. Zij zijn geïnteresseerd in mij, zoals ik dat ben in mijn dochters. Ik woon overal, kom overal, durf overal. En overal zie ik mensen zoals ik bedelen voor geld, om te eten, te spuiten, drinken of zuipen. Op deze mensen word vaak de 'eigen schuld, dikke bult- filosofie' toegepast, maar daar geloof ik niet in. Ik sta al 5 jaar droog maar weet, als ervaringsdeskundige, dat er meer nodig was dan een strenge preek van een dierbaar familielid, om een innerlijke verandering te adapteren.

Waren fundamentele karakter-transformaties maar zo simpel als: "Heb je pleinvrees? Oh dan moet je wat vaker over een plein lopen!" Of deze: "Heb je een drankprobleem? Oh, dan moet je stoppen met drinken!" Daarnaast weet iedereen dat een mens niet goed of slecht, eerlijk of oneerlijk is. Ons karakter bestaat uit meer tinten grijs dan menig populistische politicus je wil doen laten geloven. De maatschappij doet ons geloven dat elk karakter in principe gelijk is. En dat elk mensenleven maakbaar is als we de mens, na een ernstig voorval uit het verleden of heden, maar in de juiste omstandigheden plaatsten. Dat het dan wel goed komt. We verwachten bovenal dat ieder mens verantwoordelijk is voor zijn eigen keuzes en dat je levenskansen wel zelf moet kunnen zien, pakken en benutten. Kun je dat niet? Ja, dan is het toch echt een beetje je eigen schuld dat je op straat leeft. Ho wacht! Natuurlijk vinden veel mensen het verschrikkelijk dat er mensen op straat leven, maar die zijn klaarblijkelijk in de minderheid want ook vanavond slapen er in Nederland 31.000 daklozen op straat.

Ik behoor tot de groep die niet actief helpt. Voor de goede orde, ik sta boven niets en niemand maar 1 ding weet ik wel en dat is dat wij mensen van vlees en bloed zijn. We hebben allen een unieke jeugd achter de rug. Velen van ons hebben van kleins af aan niet geleerd hoe om te gaan met teleurstellingen dan wel tegenslagen. De meesten van ons hebben geestelijke of lichamelijke trauma's opgelopen die pas boven drijven op het moment dat de samenleving je vraagt op eigen benen te staan. En dan zijn er nog diegene die psychotisch zijn of minder valide ter aarde zijn gekomen. Niets is zomaar. En ja, over bepaalde clichés mogen we niet blasé doen. Zoals dat niemand tijdens zijn tienerjaren fantaseert hoe hij of zij later zal leven van de liefdadigheid of erger nog: van de prostitutie. En wat onze mening ook moge zijn over onze dak en thuislozen, zij waren ooit een baby. Hun moeder heeft hen met veel pijn en geconcentreerde inspanning gebaard. En vanaf dat moment, vanaf DAT moment heb je net zo veel recht op deze planeet als ieder ander.

Het feit dat je hier bent, geeft jou voldoende bestaansrecht en geeft jou dus alle recht om iets wel of niet te worden, zijn of vinden. En daarom wil ik, met toestemming van al diegene die ik zal ontmoeten, dit straatleven filmen, aanhoren en kort beleven. Als Homeless Experience ook maar ergens vleugels krijgt waardoor massaal meer Nederlanders over haar dak en thuislozen zal spreken, dan zorgen we er samen voor dat de politieke agenda meer aandacht zal besteden aan haar sociale vangnetprogramma's. Want die mag wat mij betreft zo verbeterd worden, dat we in Nederland voor 2050 minimaal 1 dag daklozenvrij zijn geweest.

Dragan Bakema